

ASSOCIACIÓ
D'ESTUDIS
DEL CANT VALENCIÀ

Al meu amic Anatoli Tormos

Dolça amiga és l'horta
de la terra casolana,
horta que a mi m'ensorta
com donzella musulmana.

Horta que vares cantar
des del fondo del teu pit,
horta que no pots oblidar
com el fill que s'ha parit.

Horta que nos du cançons
per les places i els carrers,
que cantares a tot cor
portant sempre el teu voler.

Horta sempre exemplar
d'un esperit que s'ufana,
i a l'alba veu despuntar
sentint una valenciana.

Ara esperes tan sols
eixes cançons que cantares,
a l'estil de l'u i el dos
que en la dolçor demostrares
lo que són els fills de l'horta
per l'amor d'una mare.

La teua veu fon clarí
d'alegries i il·lusions,
que al despertar el matí
l'horta omplires d'amor.

Ara tan sols te demane
que escoltes estes cançons,
que hui vénen a ofrenar-te
nostres millors cantadors.

I també per recordar-te
d'una manera molt grata,
lo que foren les cantades
amb els xiquets de Mislata.

Manolo Marzal

Homenatge a **Anatoli Tormos** *Morenet de Benimodo*

Diumenge 6 d'abril de 2014, a les 12 hores

Saló Alfons el Magnànim
MUSEU VALENCIÀ D'ETNOLOGIA
C/Corona 36. 46003 València

Anatoli Tormos Machí *El Morenet de Benimodo*

Anatoli Tormos Machí va nèixer a Benimodo, la Ribera del Xúquer, el 17 d'octubre de 1924. Fill d'Eduardo *el Ratllat* i Pepeta *la Colassera*, fou el mitjà de tres germans. Son pare faltà el 1928 d'un accident en un viatge a Terol, i des dels sis anys treballà al camp ajudant el seu germà major, i el seu avi patern, Patricio que mentre el duia en la burra, li cantava havaneres i cançons valencianes de l'horta (l'u i dos), que el xiquet Anatoli escoltava encisat.

El 1934, als 10 anys, sa mare va vendre la casa del poble pel poc rendiment de la terra i la família es traslladà a viure a València, al barri del Carme. Però acostumats al sol i a l'aire lliure, els xiquets emmalaltiren, es va mudar per això als afores, al costat de l'horta, on hui és el carrer Sant Josep de Calassanç, barriada on Anatoli va créixer i es va establir.

Anatoli tenia una gran afició a cantar i assistí a l'escola Canto Coral Valencia, darrere de la Llotja, on aprenia cançons valencianes de la Renaixença i altres. Acabada la Guerra Civil, adquirí l'ofici de pintor de parets i es casà el 1947, als 23 anys, i va tindre dos fills: Anatoli (1948-2005) i Pepe (1952). Treballà també per a l'artista faller Manuel Guinart pintant falles a la tardor.

El 1959, als 35 anys, comença a dedicar-se al cant valencià. Fou membre de la Falla Alberic-Sant Josep de Calassanç. S'apuntà a les classes de cant valencià que ofería el Xiquet de Mislata en la recent inaugurada Escola de Folklor de la Junta Central Fallera (1959), en la qual aconseguiria un diploma el 1963.

De la mà del Xiquet de Mislata, i juntament amb Marineta, féu la seua primera actuació en públic a la C.E.N.S. a València. Prompte esdevingué un bon cantador d'estil, adoptant el sobrenom artístic d'*El Morenet*, que li deien des de xiquet per ser-ho. En el VI Trofeu Manuel Lahuerta de Cant Valencià (1961) guanyà el 2n Premi de Novells, en el VII (1963) el 1r Premi de Professionals, i en el VIII i darrer (1964) un Premi d'Honor.

El Morenet cantà durant dècades amb el Xiquet de Mislata i Marineta, però també amb el Xiquet de Bétera, el Torrentí, el Tremedo i altres grans cantadors. Féu les cantades de quintos de la Vilavella i la Vall d'Uxó (la Plana de Castelló), la cantada de l'Horta, la cantada del Beat i les albaes de l'Altar de Sant Vicent Ferrer del barri del Carme (al cap-i-casal), les albaes del Puig, la cantada de quintos de Manises i d'altres a l'Horta de València, Torís, Gandia, etc.

Participà en viatges internacionals a Europa, cantant amb el Grupo de Educación y Descanso de València. Una vegada jubilat de pintor, es va retirar també de les cantades per a interpretar el cant valencià només en ocasions de convivència i casolanes. Des del 2010 és associat d'honor de l'Associació d'Estudis del Cant Valencià.

Programa

- **Obertura i presentació** de l'homenatge per Manuel Marzal Álvaro, president de l'AECV i benvinguda per Joan Seguí Seguí, director del Museu Valencià d'Etnologia
- **Ressenya biogràfica audiovisual** d'Anatoli Tormos Machí, per Carles Pitarch Alfonso, etnomusicòleg i vicepresident de l'AECV
- **Dedicatòria** a Anatoli per Manuel Marzal Álvaro
- **Lliurament d'un diploma commemoratiu** a Anatoli Tormos Machí, *El Morenet de Benimodo*
- **Cantada d'estil i d'albaes** en homenatge d'Anatoli Tormos Machí, pels grans cantadors valencians
- **Final de l'homenatge i comiat**

Cantadores i cantadors d'estil

- Josep Maria Flores Terol, *Flores del Puig*
- Pilar Garcia Comeche, *Pilareta de València*
- Carme Sales Rubio, *Carme de Castellar*
- Dolors Benlloch Simó, *la Rogeta de Mislata*
- Júlia Martínez Ferrer, *Julieta de València*
- Isabel Garcia, *Isabel de Quart*

Versadors

- Vicent Ribelles Salvador, *Vicent de Rosa del Puig*
- Salvador López Mafre, *Voro de Paterna*

Ronda de corda

- Artur Puchalt Gómez (guitarró)
- Juan Miguel Escrich Pinazo (guitarra)
- Francesc Navarro (guitarra)

Colla de vent del Puig

- Bernardo Porta Borja (trombó)
- Antonio Félix Agustí (clarinet)
- Albert Raimundo Hurtado (trompeta)

Dolçainers i tabal

- Armando Garcés (dolçaina)
- Jordi Martínez (tabal)

